

Majewski, Tomasz

Skład Towarzystwa Naukowego Warszawskiego : (kadencja 1995-1997) : Wspomnienia pośmiertne : Józef Kochman (1903-1995)

Rocznik Towarzystwa Naukowego Warszawskiego 58, 56-57

1995

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych oraz w kolekcji mazowieckich czasopism regionalnych mazowsze.hist.pl.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Powołanie na członków korespondentów TNW

Wydział II: Jerzy Kowalczyk

Wydział V: Andrzej Górski

6. CZŁONKOWIE ZMARLI W 1995 R.

Wydział I

Olgiert Wojtasiewicz, 7 kwietnia

Tadeusz Sivert, 8 grudnia

Wydział II

Witold Czachórski, 18 czerwca

Wydział IV

Józef Kochman, 21 lipca

Wydział V

Alfred Siciński, 9 maja

Zdzisław Łapiński, 13 września

Wydział VI

Bogumił Staniszewski, 23 maja

7. WSPOMNIENIA POŚMIERTNE

JÓZEF KOCHMAN

(1903-1995)

W dniu 21 lipca 1995 r. zmarł w Warszawie Józef Kochman, emerytowany profesor Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego, fitopatolog i mykolog, członek zwyczajny Towarzystwa Naukowego Warszawskiego. Urodzony 14 grudnia 1903 r. w Soninie koło Łańcuta, po studiach botanicznych w Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie podjął pracę w Państwowym Instytucie Naukowym Gospodarstwa Wiejskiego w Puławach, specjalizując się w mykologii i fitopatologii. W 1931 r. uzyskał doktorat w UJ, przenosząc się jednocześnie do Warszawy, gdzie do wybuchu wojny pracował jako starszy asystent wybitnego

mykologa, profesora Wincentego Siemaszki w Katedrze Fitopatologii SGGW. Po wojnie, w czasie której zmarł prof. Siemaszko, dr Kochman objął kierownictwo Katedry Fitopatologii; w 1945 r. habilitował się, w 1946 r. został mianowany profesorem nadzwyczajnym, a w 1958 r. zwyczajnym.

Profesor Kochman był autorem ponad 150 publikacji, w tym około 50 prac naukowych poświęconych zagadnieniom mykologii i fitopatologii. Z ważniejszych należy wymienić: opracowanie monograficzne polskich grzybów z rzędu *Ustilaginales* (1936) oraz dodatki i uzupełnienia do tej monografii (1939, 1960; opisał m.in. nowy dla nauki rodzaj *Glomosporium*), wydawnictwa zielnikowe „*Ustilaginales Poloniae*” (1938-1939) oraz „*Mycotheca Polonica*” (1959-1971); współautorstwo dwóch tomów „*Flory grzybów Polski*” (*Peronosporales* 1970; *Ustilaginales* 1973, z T. Majewskim); liczne prace poświęcone morfologii i metodom zwalczania różnych grzybów fitopatogenicznych; wreszcie studia poświęcone wirozom roślin. Z jego podręczników zasługują na uwagę „*Fitopatologia*” (1967, 1973) oraz „*Mykologia dla fitopatologów*” (1981, 1986). Był też współautorem „*Encyklopedii ochrony roślin*” (1963) i autorem kilku rozdziałów w zbiorowej pracy „*Ochrona roślin*” (cztery wydania, ostatnie 1978). Ważne dla mykologów są jego wykłady wygłoszone w ramach Wszechnicy Polskiej Akademii Nauk, wydane w 1980 r. („*Zakażenia roślin przez grzyby*”). Liczne były jego artykuły w prasie fachowej i broszury popularyzujące zagadnienia fitopatologii i praktycznej ochrony roślin.

Profesor Józef Kochman pełnił wiele różnych funkcji w SGGW. Przez 30 lat – do przejścia na emeryturę w 1974 r. – kierował Katedrą Fitopatologii, pełnił też funkcje dziekana Wydziału Ogrodniczego i prorektora uczelni. Był członkiem rzeczywistym Polskiej Akademii Nauk, przewodniczącym Komitetu Ochrony Roślin PAN oraz członkiem komitetów naukowych i rad naukowych różnych instytucji i towarzystw naukowych. Został odznaczony Krzyżem Komandorskim i Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski, Złotym Krzyżem Zasługi oraz Medalem Edukacji Narodowej. Polskie Towarzystwo Fitopatologiczne i Polskie Towarzystwo Botaniczne obdarzyły go godnością członka honorowego, a Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego – tytułem doktora honorowego. W roku 1947 został członkiem korespondentem Towarzystwa Naukowego Warszawskiego, a w r. 1949 członkiem zwyczajnym. Po reaktywowaniu Towarzystwa w 1981 r. pełnił przez trzy kadencje funkcję przewodniczącego Wydziału IV Nauk Biologicznych.

Pożyteczne i pracowite życie profesora Józefa Kochmana pozostanie wzorem dla jego licznych uczniów i współpracowników.

Tomasz Majewski